

ŞEHR-İ RAMAZAN

ÖZLÜCE NURETTİN TOPÇU KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ RAMAZAN YAYINIDIR

BİR RAMAZAN MEDENİYETİ SENFONİSİ /YUSUF KAPLAN

Düşündük mü hiç: Ramazanları sadece insanlar mı neşeyle, coşkuyla karşılar, solur ve yaşar? Bence hayır. İslâm'ın hediyesi olan rahmet, bereket, mağfiret ve kardeşlik iklimi ramazanları sadece insanlar değil, bütün varlıklar aynı coşkuyla karşılar, aynı heyecanla solur, kutlar ve yaşarlar.

Ramazan, kâinattaki bütün varlıkların hem kendileriyle, hem de birbirleriyle "kendilerince konuştukları", dile geldikleri, herkesin, her varlığın aynı "kozmetik dans"a, müziğe kendi diliyle, kendi şarkısıyla katıldığı bir senfoni'dir; büyük bir aşk ve bütünleşme senfonisi: Bütün varlıkların birbirlerinin varlıklarını, kokularını, renklerini hissettikleri, Ramazan'a kadar farkedemedikleri gerçekliklerini farkettileri; bütün varlıkların kendi dilleriyle Yaratıcı'ya yöneldikleri kudsi bir aşk, hürriyet ve coşku senfonisi.

İnsan ancak Allah'a bağlandığı zaman hür olduğunu, varolabildiğini, diğer insanları, varlıkları hatırlayabildiğini, onlarla "aynı dil"i konuşabildiğini, sorunlarını paylaşabildiğini, sorunlarına sahip çıkıldığını, Allah'ın rahmet, mağfiret ve sevgisine mazhar olabildiğini fiilen ve de en çok bu ilâhî senfoninin görkemli bir şekilde "sahnelendiği" Ramazan'da anlayabiliyor.

Ramazan, hem insanların, hem de bütün varlıkların bir anda harekete geçtikleri; neşe, coşku, aşk ve heyecanla doldukları, donandıkları; Yaratıcı'yla bütünleştikleri, sadece O'na boyun eğerek özgürleştikleri büyük bir senfoni armağan ediyor bize.

Oruçlu insanın ontolojik olarak sadece KENDİ hayatı, kendi hayatının akışı değil; aynı zamanda diğer insanlarla, doğayla, nesnelere kurduğu ilişkisi, iletişimi ve etkileşimi görünür, hissedilir biçimde değişiyor.

Ramazan, hayatın koordinatlarına müdahale ediyor ve kendi kurallarına göre yeniden belirliyor hayatımızın koordinatlarını. Dünyayla, insanlarla kurduğumuz ilişki biçimi bir anda değişiyor: Mekânı ve zamanı farklı şekillerde algılamaya başlıyoruz: Toprakta bir kutsallık fıskırıyor sanki: Toprakla, doğayla, havayla ve zengin-fakir tüm müminlerle bütünleştiğimizi hissediyoruz. Oruçlu hâlimizle toprağı, doğayı, havayı başka türlü soluyarak ve koklayarak varlığını fark ediyor ve meleksileşerek aşkın bir düzleme geçiyoruz.

İftar ânı yaklaştıkça toprak, su, doğa, hava ve insanlarla kurduğumuz bu yeni ilişki biçimi gökkuşağının tüm renklerini, kokularını yaşatıyor bize: Mutfaktan gelen yemek kokuları, televizyonlardan gelen Kur'an tilâvetleri, içten sohbetler ve fırından getirilen Ramazan pidesinin mis gibi yaydığı rengarenk kokular, doğayla, havayla ve insanlarla kurduğumuz ilişkileri değiştiriyor: Ve böylelikle havayı, toprağı, doğayı yani gerçekliği fiilen yaşıyor, kokluyor ve duyumsuyoruz.

Oruç, insanın egosunu, arzularını, iştihalarını, dürtülerini başkalarının zor kullanmasıyla değil sadece kendisine kontrol ettiren ve böylelikle insanı özgürleştiren, insanî özelliklerini, imkânlarını ve zaafalarını keşfettiren; oruçlu olduğu her ân kendisiyle, arzularıyla hesaplaşmasını sağlayan ve sonunda insanı her bakımdan arındıran, olgunlaştıran; dünyaya, insanlara ve tüm varlıklara bambaşka bir gözle bakmasını mümkün kılan eşsiz bir anlam, aşk, coşku ve kardeşlik mevsimi.

İşte asıl senfoni bu: Ramazan medeniyeti senfonisi.

İnsan gerçekten de imanın, kardeşliğin, sevginin, dayanışmanın, barışın, kalbin, aşkın, coşkunun, ruhun, fethin, ilhamın, ihsanın, hülâsa İslam'ın kadrini, kıymetini ve anlamını ancak bilek mevsimi'nin yerine yürek mevsimi'ni hayata geçiren Ramazan'da anlıyor ve Ramazan'da fiilen yaşıyor.

Evet Ramazan eşsiz bir anlam, aşk, coşku ve kardeşlik senfonisinin hem vasatı, hem de vasitasını sunan sadece İslâm'a özgü, İslâm'ın ürünü bir medeniyet.

Bu senfoniye, bu senfoninin ruh kattığı Ramazan medeniyetini tüm içtenlikle yaşayanlara, soluyanlara, dinleyenlere selam olsun. Ve bu senfoninin tüm müminlerin kalpten kalbe birbirlerine bağlanmasını sağlayan o ulvî iletişim ağıyla yaydığı anlam, aşk, coşku, kardeşlik, dayanışma, barış ve esenlik rüzgârları tüm insanlığı kuşatsın, sarsın, sarmalasin ve sarssın! Vesselam.

BİR AYET

Öyle insanlar var ki Allah'ın rızasına ermek için canını bile verir. Allah ise kullarına çok şefkatlidir.

Bakara / 207. Ayet

BİR HADİS

"Kim Allah için sever, Allah için nefret eder, Allah için verir, Allah için (kötülüklerle) engel olursa, imanını kemale erdirmiş olur."

(Ebû Dâvûd, Sünne, 15)

SULTAN

Seçkin bir kimse değilim
İsmimin baş harfleri acz tutuyor
Bağışlamanı dilerim

Sana zorsa bırak yanayım
Kolaysa esirgeme

Hayat bir boş rüyaymış
Geçen ibadetler özür
Eski günahlar dipdiri
Seçkin bir kimse değilim
İsmimin baş harflerinde kimliğim
Bağışlanmamı dilerim

Sana zorsa yanmaya razıyım
Kolaysa affı esirgeme

Hayat boş geçti
Geri kalan korkulu
Her adımım dolu olsa
İşe yaramaz katında
Biliyorum

Bağışlanmamı diliyorum

Cahit Zarifoğlu

22 MART CUMA

İMSAK VAKTİ :05.32

AKŞAM/İFTAR VAKTİ: 19.25